

Pondělí 3. června - den třetí

Už se nemůžeme dočkat dnešního rána!!! Čeká nás celodenní výlet. Kam? Budeme nejvyšší v Čechách - naším cílem je Sněžka. Posnídali jsme chleba s paštikou nebo lupínky s mlékem (měli jsme na vývěr a někdo zvládl obojí). Bohužel s námi na výlet nemohl jít Nicolásek, protože onemocněl a musel odjet domů 😞 Po sbalení batůžků a nezbytném namazání se opalovacím krémem jsme se vydali pěšky dolu do Pece k dolní stanici lanovky. Cesta ubíhala rychle - několik občerstvovacích stanic, pokoukání po kopcích i po Peci a už jsme tam. Lanovka jezdí - tak honem vyčůrat, koupit jízdenky a už se vezeme nahoru. Přivítalo nás krásné počasí a krásný výhled. Prošli jsme se po vrcholu, vyfotili se, najedli a před půl jednou byl nejvyšší čas vydat se na cestu. Šli jsme po červené značce - z kopečka, pak kousek po rovině přes Svorovou horu a pak prudkým klesáním po kamenných schodech až k chatě Jelenka. Chvíli se šlo Polskem a chvíli zase Českem - byla to velká zábava jít přímo po hranicích a přeskačovat u hraničních patníků sem a tam... Po příchodu na Jelenku na nás čekala dobrota - paní učitelky nám objednaly palačinky!!! Mňam 😊 Chvíli jsme si po hráli u chaty a vydali se dál po červené do Sovího sedla. A tady jsme hlasovali, kudy povedou naše kroky dál. Měli jsme na výběr dvě varianty - modrou nebo červenou značku. Vyhrála modrá. Cesta vedla nejprve do kopce - ale občerstvovacích stanic bylo celkem dost (co neudělá jeden bonbón - zrychlí náš krok 😊) a tak jsme došli na vrchol jménem Tabule. Odtud byl krásný výhled na Sněžku i do kraje - hlavně do Polska. Snědli jsme si sušenku a vydali se dál po kamenném chodníčku po vrcholu Lesního hřebene. Zhruba po dvou kilometrech začala cesta klesat a po kilometrovém klesání jsme došli na Pomezní boudy. Jupí!!! Zvládli jsme to!!! Autobus nás odvezl zpátky do Pece. Na Barborce na nás čekalo rizoto, po večeři jsme se osprchovali, nakreslili obrázek do deníčku, zhlédli Krkonošskou pohádku a uložili tělíčka do postýlky. Po třinácti zdolaných kilometrech si odpočinek zasloužíme - i když někdo vypadal, jako kdyby žádné kilometry vůbec neušel 😊 Děti totiž regenerují rychle a tak kdo ví, zda příště na tu Sněžku nepůjdeme pěšky...